DISCLAIMER: **The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.**

અહેવાલયોગ્ય

ભારતની સર્વોચ્ચ અદાલતમાં

ફોજદારી અપીલીય હકૂમત

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૩૪૯/૨૦૧૮

(એસ.એલ.પી. (ક્રિ.) નં.૬૩૯૨/૨૦૧૮માંથી ઉદ્ભવેલ)

લાભુજી અમરતજી ઠાકોર અને અન્ય

... અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય

... સામાવાળા(ઓ)

ચુકાદો

અશોક ભૂષણ, ન્યાયમૂર્તિ

આ અપીલ અપીલકર્તાઓ દ્વારા ગુજરાત હાઈકોર્ટના તા.૩૦.૦૪.૨૦૧૮ના ચુકાદાને પડકારતા દાખલ કરવામાં આવેલ છે, જે ચુકાદા દ્વારા ફરિયાદી–સામાવાળા નં.૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ ક્રિમિનલ રિવિઝન

એપ્લિકેશનને મંજૂર કરવામાં આવેલ છે અને એડિશનલ ડિસ્ટ્રીક્ટ એન્ડ સેસન્સ જજના તા.૦૧.૧૨.૨૦૧૬ના હુકમને રદ કરવામાં આવેલ છે, જેમણે સ્પેશિયલ પોક્સો કેસ નં.૧૦/૨૦૧૬માં અપીલકર્તાઓ સામે કાર્યવાહી કરવા માટે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ અરજીને નામંજૂર કરેલ હતી.

૨. રેકોર્ડ પરની સામગ્રીમાંથી બહાર આવતી કેસની સંક્ષિપ્ત હકીકતો નીચે મુજબ છે:–

૨.૧ ફરિયાદી–સામાવાળા નં.૨એ તા.૨૭.૦૫.૨૦૧૫ના રોજ ભારતીય દંડ સંહિતા (જે હવે બાદ "આઇપીસી" તરીકે ઉલ્લેખિત છે)ની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ અને જાતીય ગુનાઓથી બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ, ૨૦૧૨ (જે હવે બાદ "પોક્સો એક્ટ" તરીકે ઉલ્લેખિત છે)ની કલમ ૩ અને ૪ હેઠળ પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નોંધાવેલ કે, તેની પુત્રી પાર્વતી, ઉંમર ૧૪ વર્ષનું નટુજી બચુજી ઠાકોર દ્વારા તા.૨૬.૦૫.૨૦૧૫ની રાત્રિ અને તા.૨૭.૦૫.૨૦૧૫ની સવારની વચ્ચે અપહરણ કરવામાં આવેલ. વધુમાં એવો આરોપ કરવામાં આવેલ કે નટુજી બચુજી ઠાકોર મારી પુત્રીને મળતો હતો અને તેણીને મોબાઈલ ફોન આપેલ છે, જે હકીકતની જાણ થયા બાદ ફરિયાદીએ નટુજીને ચેતવણી આપી હતી. પ્રથમ માહિતી અહેવાલ મળ્યા બાદ, પોલીસે તપાસ હાથ

ધરી હતી અને આરોપી નટુજી બચુજી ઠાકોર સામે આઇપીસીની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ અને પોક્સો એક્ટની કલમ ૩ અને ૪ હેઠળ ચાર્જશીટ દાખલ કરેલ. પોલીસે ભોગ બનનારનું નિવેદન પણ નોંધેલ, જેણે પોતાના નિવેદનમાં માત્ર નટુજીનું નામ લીધું હતું. સ્પેશિયલ પોક્સો કેસ નં.૧૦/૨૦૧૬ નોંધવામાં આવેલ અને આરોપી સામે ટ્રાયલ ચલાવવામાં આવેલ. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૩ – ભોગ બનનારની માતા કંચનબેનનું નિવેદન નોંધવામાં આવેલ. ભોગ બનનારનું નિવેદન પણ ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૪ તરીકે નોંધવામાં આવેલ.

૨.૨ અધિક સરકારી ફોજદારી વકીલ દ્વારા ફોજદારી કાર્યરીતિ અધિનિયમ, ૧૯૭૩ (જે હવે બાદ "સીઆરપીસી" તરીકે ઉલ્લેખિત છે)ની કલમ ૩૧૯ હેઠળ એક અરજી દાખલ કરવામાં આવેલ, જેમાં એવું જણાવવામાં આવેલ કે ભોગ બનનાર – ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૪ના નિવેદનમાં, તેણીએ લાભુજી, શશીકાંત અને જીતુજીનું પણ નામ લીધું છે, જેઓ ભોગ બનનારને જીપમાં મોરબી લઈ ગયા હતા. અપીલકર્તાઓ સામે પણ યોગ્ય કાયદેસરની કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવે તેવી અરજ કરવામાં આવેલ. સદર અરજીનો અપીલકર્તાઓ દ્વારા વિરોધ કરવામાં આવેલ. વાંધામાં એવું જણાવવામાં આવેલ કે, તા.૦૩.૦૭.૨૦૧૫ના રોજ પોલીસ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા નિવેદનમાં, એટલે કે કથિત ઘટના

બાદ તરત જ, તેણીએ ક્યાંય તેના લાંબા નિવેદનમાં અપીલકર્તાઓનું નામ જણાવેલ નથી અને તેણીએ ફક્ત એક વર્ષથી વધુ સમય બાદ તા.૧૮.૦૬.૨૦૧૬ના રોજ કોર્ટમાં નોંધવામાં આવેલ નિવેદનમાં જ જણાવેલ કે આરોપીના મિત્રો અપીલકર્તાઓ પણ આરોપી નટુજી સાથે હતા.

૨.૩ વિદ્વાન પોક્સો ન્યાયાધીશે પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલની રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લીધા બાદ અરજી નામંજૂર કરેલ. પોક્સો ન્યાયાધીશે એ પણ અવલોકન કરેલ કે પ્રાથમિક દૃષ્ટિએ એવું જણાય છે કે અપીલકર્તાઓના નામ બદઇરાદાથી જાહેર કરવામાં આવ્યા છે. અરજી નામંજૂર કરતા તા.૦૧.૧૨.૨૦૧૬ના હુકમ સામે ફરિયાદીએ ક્રિમિનલ રીવીઝન દાખલ કરેલ, જેને હાઇકોર્ટ દ્વારા તા.૧૩.૦૪.૨૦૧૮ ના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવેલ છે. આ ચુકાદાથી વ્યથિત થઈ, અપીલકર્તાઓએ આ અપીલ દાખલ કરેલ છે.

૩. અપીલકર્તાઓ તરફે વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરેલ કે, સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરવા માટે કોઈ યોગ્ય કારણ વગર, હાઇકોર્ટે સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ અરજી નામંજૂર કરી પોક્સો જજના હુકમને રદબાતલ કરેલ છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવેલ કે, જેના આધારે

પ્રાથમિક દ્રષ્ટિએ જાણવા મળે કે અપીલકર્તાઓએ પણ ગુનો કર્યો હતો, તેવો કોઈ પુરાવો રેકર્ડ પર નથી. વિદ્વાન વકીલ રજૂઆત કરે છે કે, હાઇકોર્ટનો ચુકાદો **હરદીપ સિંહ વિ. પંજાબ રાજ્ય અને અન્ય, (૨૦૧૪) ૩ એસસીસી ૯૨**ના કેસમાં આ કોર્ટના બંધારણીય બેંચના ચુકાદાને ધ્યાનમાં લેતો નથી.

૪. અપીલકર્તાઓના વકીલની રજૂઆતનું ખંડન કરતાં, સામાવાળા તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ દલીલ કરે છે કે, ભોગ બનનાર દ્વારા કોર્ટ સમક્ષના તેમના નિવેદનમાં તેમજ ભોગ બનનારની માતાના નિવેદનમાં અપીલકર્તાઓના નામ લેવામાં આવ્યા હોવાથી, પોક્સો જજના હુકમને રદ કરી અપીલકર્તાઓ સામે કાર્યવાહી કરવા નીચેની કોર્ટને નિર્દેશ આપવામાં હાઇકોર્ટે કોઈ ભૂલ કરેલ નથી.

૫. અમે પક્ષકારો તરફે વિદ્વાન વકીલની રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લીધેલ છે અને રેકોર્ડનો અભ્યાસ કરેલ છે.

૬. સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ એવી જોગવાઈ કરે છે કે, જ્યારે ગુનાની કોઈપણ તપાસ અથવા ટ્રાયલ દરમિયાન, પુરાવા પરથી એવું જણાય કે આરોપી ન હોય તેવી કોઈપણ વ્યક્તિએ એવો કોઈ ગુનો કરેલ છે કે જેના માટે આવી વ્યક્તિ સામે આરોપીની સાથે કેસ ચલાવી શકાય, ત્યારે કોર્ટ એવી વ્યક્તિ સામે,

તેણે આચર્યો હોય તેવું જણાતા ગુના માટે કાર્યવાહી કરી શકે છે. આમ, કોર્ટ ટ્રાયલ દરમિયાન, કોઈપણ પુરાવાના આધારે કોઈપણ એવી વ્યક્તિ સામે કાર્યવાહી કરવા માટે સંપૂર્ણ સત્તા ધરાવે છે, જેનું નામ એફઆઈઆર અથવા ચાર્જશીટમાં સામેલ પણ ન હોય. સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળની સત્તાના ઉપયોગના પરિમાણો આ કોર્ટ દ્વારા વારંવાર સમજાવવામાં આવ્યા છે. **હરદીપ સિંહ** (ઉપરોક્ત)ના કેસમાં બંધારણીય બેંચના ચુકાદાનો સંદર્ભ આપવો પૂરતું છે, જ્યાં આ કોર્ટે અન્ય મુદ્દાઓની સાથે સાથે નીચેના મુદ્દાને ધ્યાનમાં લીધેલ:–

> "૬.૪. (iv) સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ આરોપી સામે કામ ચલાવવા માટેની સત્તાનો ઉપયોગ કરવા માટેની ખાતરીનું સ્વરૂપ શું છે? શું સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯(૧) હેઠળની સત્તાનો ઉપયોગ માત્ર ત્યારે જ થઈ શકે જો કોર્ટને ખાતરી હોય કે સમન કરવામાં આવેલ આરોપીને તમામ સંભાવનાઓમાં દોષિત ઠેરવવામાં આવશે?"

૭. ઉપરોક્ત ચુકાદામાં બંધારણીય બેંચ દ્વારા ઠેરવવામાં આવ્યું છે કે, સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ કોર્ટ એવી કોઈપણ વ્યક્તિ સામે કાર્યવાહી કરી શકે છે, જે તેની સમક્ષના કેસમાં આરોપી નથી. જો કે, બંધારણીય બેંચે એવું ઠેરવ્યું છે કે જે વ્યક્તિની વિરુદ્ધ કોર્ટ કાર્યવાહી કરવાનો નિર્ણય કરે છે, તે વ્યક્તિ "એવી વ્યક્તિ હોવી જોઈએ કે જેની સંડોવણી ગુનાના આચરણ સાથે દર્શાવી અને સાંકળી શકાય".

૮. ચુકાદાના પેરા નં.૧૦૫ અને ૧૦૬માં ઉપર નોંધ્યા મુજબ મુદ્દા નં.(iv)નો જવાબ આપતાં, બંધારણીય બેંચ દ્વારા નીચે મુજબ ઠેરવવામાં આવેલ:–

> "**૧૦૫.** સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળની સત્તા વિવેકાધીન અને અસાધારણ સત્તા છે. તેનો ઉપયોગ ઓછો અને માત્ર એવા કિસ્સાઓમાં જ કરવાનો રહે કે જ્યારે કેસના સંજોગોમાં તે જરૂરી હોય. તેનો ઉપયોગ એ કારણસર ન કરી શકાય કે મેજિસ્ટ્રેટ અથવા સેશન્સ જજનો અભિપ્રાય હોય કે અન્ય કોઈ વ્યક્તિ પણ તે ગુનો કરવા માટે દોષિત હોઈ શકે છે. જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ વિરુદ્ધ મજબૂત અને સબળ પુરાવા કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવે છે માત્ર ત્યારે જ આવી સત્તાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ અને આકસ્મિક અને ગેરજવાબદાર રીતે નહીં.
>
> **૧૦૬.** આમ, અમે ઠેરવીએ છીએ કે કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓ, જે જરૂરી નથી કે ઊલટતપાસની એરણ પર તપાસવામાં આવેલ હોય, તેના પરથી માત્ર પ્રાથમિક દૃષ્ટિએ કેસ જ સાબિત કરવાનો હોવા છતાં, તેની સંડોવણીની માત્ર સંભાવના કરતાં વધુ મજબૂત પુરાવાની જરૂર રહે છે. જે કસોટી લાગુ કરવાની રહે છે તે એવી છે જે તહોમત ઘડતી વખતે ઉપયોગમાં લેવામાં આવેલ હોય અને જે પ્રાથમિક દૃષ્ટિના કેસ કરતાં વધુ છે, પરંતુ એ હદ સુધી ખાતરી ન હોય કે જો પુરાવાનું ખંડન કરવામાં ન

આવે તો, તે દોષિત ઠરાવશે. આવી ખાતરીની ગેરહાજરીમાં, કોર્ટે સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરવાનું ટાળવું જોઈએ. સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯માં, જો "પુરાવા પરથી એવું જણાય કે કોઈ આરોપી ન હોય તેવી વ્યક્તિએ કોઈ ગુનો કરેલ છે" એ "જેના માટે આવી વ્યક્તિ સામે આરોપીની સાથે કેસ ચલાવી શકાય" શબ્દોથી સ્પષ્ટ થાય છે. વપરાયેલ શબ્દો "જેના માટે આવી વ્યક્તિને દોષિત ઠેરવી શકાય" એવા નથી. તેથી, સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ કામ કરતી અદાલતને આરોપીના અપરાધ વિશે કોઈ અભિપ્રાય આપવાનો કોઈ અવકાશ નથી."

૯. બંધારણીય બેન્ચે સાવધાન રહેવા જણાવેલ છે કે સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળની સત્તા એક વિવેકાધીન અને અસાધારણ સત્તા છે, જેનો ઉપયોગ ઓછો અને માત્ર એવા કિસ્સાઓમાં થવો જોઈએ કે જ્યાં કેસના સંજોગોમાં તે જરૂરી જણાતું હોય. નિર્ણાયક કસોટી, જે ઉપર નોંધ્યા મુજબ પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવી છે તે એ છે “જે તહોમત ઘડતી વખતે ઉપયોગમાં લેવામાં આવેલ હોય અને જે પ્રાથમિક દૃષ્ટિના કેસ કરતાં વધુ છે, પરંતુ એ હદ સુધી ખાતરી ન હોય કે જો પુરાવાનું ખંડન કરવામાં ન આવે તો, તે દોષિત ઠરાવશે." હાલના કેસમાં ટ્રાયલ કોર્ટે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલ અરજીને નામંજૂર કરેલ. વધુમાં, હાલના કેસમાં, ફરિયાદીએ એફઆઈઆરમાં

અપીલકર્તાઓના નામ જણાવેલ નથી અને તપાસ બાદ, જેમાં ભોગ બનનારનું નિવેદન પણ નોંધવામાં આવેલ, તેમાં અપીલકર્તાઓના નામો દર્શાવવામાં આવ્યા ન હતા. તપાસ હાથ ધર્યા બાદ, ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવેલ, જેમાં પણ અપીલકર્તાઓના નામનો આરોપી તરીકે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. પોલીસ સમક્ષ નોંધાયેલા નિવેદનમાં ભોગ બનનારએ માત્ર નટુજીનું નામ આપ્યું છે જેની સાથે તેણે શારીરિક સંબંધો હોવાનું કબૂલ્યું હતું અને જે તેને લઈ ગયો હતો અને જેની સાથે તે રાત્રે ઘરેથી બહાર નીકળી હતી અને ઘણી જગ્યાએ રહેલ. ભોગ બનનારની માતાએ પોતે જ કોર્ટ સમક્ષના પોતાના નિવેદનમાં જણાવ્યું છે કે ભોગ બનનાર છોકરી દોઢ મહિના બાદ ઘરે પરત આવેલ. કોર્ટ સમક્ષના નિવેદનમાં, ભોગ બનનારે સમગ્ર ઘટનાક્રમનું વર્ણન કર્યું છે. તેણીએ પોતાના નિવેદનમાં જણાવ્યું છે કે આરોપી નટુજી તેના કાકા વિષ્ણુજીના ઘરે આવતો હતો, જ્યાં તે નટુજીને મળી હતી. જોકે, તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તે નટુજી હતા, જેમણે તેણીને મોબાઈલ ફોન આપ્યો હતો. તેણીના માતા-પિતાને નટુજી દ્વારા મોબાઈલ ફોન આપવામાં આવ્યો હોવાની જાણ થતાં તેઓ નટુજીના ઘરે ગયા હતા અને નટુજીને ધમકી આપી હતી. એક મહિના બાદ, નટુજીએ ભોગ બનનારને બીજો મોબાઈલ ફોન આપ્યો, જે તેણીએ લઈ લીધેલ. તેણીએ જણાવેલ કે રાત્રે ૧૨ વાગ્યે નટુજી તેના ત્રણ મિત્રો સાથે તેણીને જીપમાં મોરબી લઈ ગયો હતો. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તે અને નટુજી સદર જગ્યાએ ત્રણ દિવસ રોકાયા હતા અને નટુજીએ તે જગ્યાએ તેની સાથે સંભોગ કર્યો હતો.

ફરિયાદ નોંધાવ્યાની જાણ નટુજીને થતાં તેઓ જીપમાં તેણીને મોડાસા લઈ ગયા હતા. જીપ લાભુજીએ આપી હતી અને અન્ય બે અપીલકર્તાઓ પણ જીપમાં હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવેલ કે લાભુજી, શશિકાંત અને જીતુજી જીપમાં આવેલ અને તેણી અને નટુજીને પોલીસ સ્ટેશન લઈ ગયેલ, જ્યાં પોલીસે તેની પૂછપરછ કરેલ અને તેણીએ તેનું નિવેદન આપેલ. નટુજીની સામે આઈપીસીની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ તથા પોક્સો એક્ટની કલમ ૩ અને ૪ હેઠળ આરોપ મૂકવામાં આવેલ.

૧૦. હાલના કેસમાં, અપીલકર્તાઓ દ્વારા આચરવામાં આવેલ એવા કોઈપણ કૃત્યનું સૂચન પણ નથી કે જે પોક્સો એક્ટની કલમ ૩ અને ૪ માં ઉલ્લેખિત ગુનો બનાવતું હોય. આમ, અપીલકર્તાઓ સામે પોક્સો એક્ટ હેઠળ કાર્યવાહી કરવાની કોઈ ઘટના નહોતી.

૧૧. હવે, અમે ક્રિમિનલ રિવિઝનને મંજૂરી આપતા અને પોક્સો જજના હુકમને રદ કરતાં, હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા કારણો પર પાછા આવીએ છીએ. હાઈકોર્ટનો ચુકાદો ચાર ફકરાઓમાં છે અને હાઈકોર્ટ દ્વારા રિવિઝનને મંજૂરી આપવાનું એકમાત્ર કારણ ફકરા નં.૩ માં ઉલ્લેખિત છે, જે નીચે મુજબ છે:–

> "૩. ભોગ બનનાર તેમજ તેની માતાની જુબાનીઓ જોતાં, સામાવાળા નં.૩ થી ૫ દ્વારા પ્રત્યક્ષ કૃત્ય અને સહભાગિતા સ્પષ્ટપણે દેખિતા છે.

પરંતુ, આ કોર્ટ કોઈપણ બાજુ અભિપ્રાય આપવા માંગતી નથી, કારણ કે તેમના નિવેદનો નોંધતી વખતે પોલીસ સમક્ષ આ હકીકત જણાવવામાં આવી ન હતી. પરંતુ, ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૩૧૯ ની જોગવાઈને ધ્યાનમાં લેતા, આ કોર્ટ તેમને સમન કરવાનું અને તેમની સામે કેસ ચલાવવાનું યોગ્ય માને છે ..... "

૧૨. ભોગ બનનાર અને તેની માતાના નિવેદન દ્વારા જાહેર કરવામાં આવેલ રેકોર્ડ પરના પુરાવાઓ અપીલકર્તાઓ સામેના ગુનાનો પ્રથમ દૃષ્ટિએ કેસ બનાવે છે તે અંગે હાઈકોર્ટે કોઈ ખાતરીની નોંધ લીધેલ નથી. માત્ર એ હકીકત કે, કોર્ટને સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ એવી કોઈપણ વ્યક્તિ સામે કાર્યવાહી કરવાની સત્તા છે કે જેનું નામ એફઆઈઆર અથવા ચાર્જશીટમાં ન હોય, તેનો અર્થ એ નથી કે જ્યારે પણ કોર્ટ સમક્ષ નોંધાયેલા નિવેદનમાં કોઈ વ્યક્તિનું નામ લેવામાં આવે, કોર્ટ યાંત્રિક રીતે સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ પ્રોસેસ જારી કરી દે. કોર્ટે તેની સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલ પુરાવાની હકીકતોને ધ્યાનમાં લેવી જરુરી છે અને બંધારણીય બેંચ દ્વારા **હરદીપ સિંહ** (ઉપરોક્ત)ના કેસમાં પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવ્યું છે તેમ ટેસ્ટ લાગુ કરવો જરૂરી છે, એટલે કે, "જે તહોમત ઘડતી વખતે ઉપયોગમાં લેવામાં આવેલ હોય અને જે પ્રાથમિક દૃષ્ટિના કેસ કરતાં વધુ છે, પરંતુ એ હદ સુધી ખાતરી ન હોય કે જો પુરાવાનું ખંડન કરવામાં ન આવે તો, તે દોષિત ઠરાવશે." હાઈકોર્ટે બંધારણીય બેંચ દ્વારા પ્રસ્થાપિત પરીક્ષણને લક્ષમાં

લીધેલ નથી અને ન તો સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરવા માટે કોઈ યોગ્ય કારણો આપ્યા છે, પરંતુ અમારી ખાતરી માટે, અમે ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૩ અને ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૪ ના નિવેદનો તરીકે ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રેકોર્ડ પર આવેલ પુરાવાને ધ્યાનમાં લીધેલ છે. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૩ ભોગ બનનારની માતા છે, જેણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે તેની પુત્રીએ કહેલ છે કે તેનું અપહરણ અપીલકર્તાઓ અને નટુજી દ્વારા કરવામાં આવેલ, જેઓ તેને લાભુજીના વાહનમાં મોરબી લઈ ગયા હતા. ભોગ બનનારની માતાનું નિવેદન એક સાંભળેલી વાતનું નિવેદન હતું અને અપીલકર્તાઓ સામે કાર્યવાહી કરવા માટે તેના પર આધાર રાખી શકાય નહીં. હવે, ભોગ બનનાર – ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં.૪ ના નિવેદનને જોતાં, તેણીએ માત્ર એટલું જ જણાવેલ છે કે આરોપી નટુજી તેના ત્રણ મિત્રો એટલે કે અપીલકર્તાઓ સાથે આવેલ અને તેણીને જીપમાં મોરબી લઈ ગયેલ. તેણીએ ગુનામાં અપીલકર્તાઓની સામેલગીરી પણ આક્ષેપ કર્યો નથી. તેણીનું વિશેષમાં નિવેદન હતું કે લાભુજી દ્વારા ચલાવવામાં આવેલ જીપમાં તેણીને મોરબી લઈ જવામાં આવેલ અને ત્યારબાદ લાભુજીની જીપમાં મોરબીથી મોડાસા લઈ જવામાં આવેલ, જેનાથી પણ અપીલકર્તાઓ સામે કાર્યવાહી કરવા માટે કોઈ આધાર પ્રાપ્ત થયેલ નહીં. માત્ર એ હકીકતને કે, જે જીપમાં તેણીને મોડાસા લઈ જવામાં આવેલ તેમાં અપીલકર્તાઓ પણ હાજર હતા, તેને ગુનામાં અપીલકર્તાઓની સામેલગીરીનો કોઈ આક્ષેપ માની શકાય નહીં. અરજી નામંજૂર કરતી વખતે ટ્રાયલ

કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલ અવલોકનો કે અરજી ખરાબ આશયથી દાખલ કરવામાં આવી હોવાનું જણાય છે, તેને હાઈકોર્ટ દ્વારા લક્ષમાં લેવામાં આવેલ નથી.

૧૩. આમ, અમારો સુવિચારિત અભિપ્રાય છે કે હાઈકોર્ટે સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળ અરજીને નામંજૂર કરતા ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમને રદ કરવામાં ભૂલ કરેલ છે. હાઈકોર્ટે પ્રોસીક્યુશન દ્વારા કરવામાં આવેલ સીઆરપીસીની કલમ ૩૧૯ હેઠળની અરજીને મંજૂર કરવા માટે પૂરતા કારણો આપ્યા નથી. હાઈકોર્ટનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો ટકવાપાત્ર નથી અને તેથી તેને રદ કરવામાં આવે છે. અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે.

..... ન્યાયમૂર્તિ

(એ. કે. સિકરી)

..... ન્યાયમૂર્તિ

(અશોક ભૂષણ)

..... ન્યાયમૂર્તિ

(અજય રસ્તોગી)

નવી દિલ્હી,

૧૩ નવેમ્બર, ૨૦૧૮.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

DISCLAIMER: **The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.**